

THAY LỜI TỰA

Tiết trời đang bước vào mùa đông làm lòng người buốt lạnh. Tất nhiên, cỏ cây đất đá có thời gian thu mình ngơi nghỉ, nhưng hồn thơ lại bắt đầu nhạy cảm phiêu bồng. Tiếng lòng thổn thức như những hạt sương đêm chợt đến, chợt đi trong tĩnh lặng nhiệm mầu. Giữa cõi thình không của vũ trụ siêu cùng, trước cái diễm lệ của đất trời tạo vật, lòng thi nhân bỗng dưng an vui hạnh phúc lạ thường, rồi trào dâng thành những tiếng thơ thì thầm, tung tăng trên từng trang giấy thơm tho!

Bước chân chưa mỏi mệt, ý chí vẫn kiên cường, nụ cười hiền nhuận sắc tỏa hương. Nguồn vui nào miên viễn chân thường, âm thanh nào trở thành lòng son vô lượng. Qua những đêm trắng tỏ đằm đằm bóng ngọc, hương thơm của mùi hoa bưởi, hoa ngâu ngan ngát thoảng bay, qua những ngày mưa rơi róc rách dưới tiết đông giá lạnh, những vết hằn đau khổ, những vương vấn não phiền tự nhiên trôi lặn theo năm tháng. Những tiếng hát ca của

chim muông buổi sáng hóa hiện thành bụi cát phù hoa, hòa lẫn vào chốn hư không linh diệu. Tất cả có thể trở thành một tiếng lòng son cho người hữu duyên hân hưởng!

Đây không phải là thiền ca, không phải là lời tâm kinh của đạo, càng không phải là Phật từ siêu thoát răn đời, mà chỉ là lời tự tình của con tim vô ngã không dự tính tương lai, không u hoài quá khứ. Con tim này chắc chắn luôn đồng hành, luôn thức tỉnh, luôn gõ nhịp cùng những nhịp đập với đời sống con người!

Quả thật, cuộc đời này sẽ diễm lệ, hạnh phúc, nhẹ nhàng và tỏa sáng khi tiếng lòng của con người vẫn còn nguyên vẹn. Nơi đó chỉ có thương yêu mà không hận thù, chỉ có chân thật mà không gian dối, chỉ có ban trao mà không lọc lừa, chỉ có vị tha mà không ích kỷ, chỉ có ngọt ngào mà không cay đắng, chỉ có thanh thoát mà không nặng nề và chỉ có tình yêu thương chan chứa của con người mới là chất

kết dính thiêng liêng đưa chúng ta gần lại với nhau hơn!

Một tiếng lòng son tuyết nhiên không màu sắc, không hương vị, không thời gian xa, không không gian gần, nhưng đã hơn nửa đời người, tiếng lòng ấy vẫn mộc mạc thiết tha, ươm mầm cho cỏ cây hạnh phúc, vun bón cho gốc rễ an bình. Còn người thơ thì luôn chấp nhận mọi thể thái của cuộc đời dù trong hay đục, dù xấu xa hay xinh đẹp, dù tối tăm hay trong sáng, dù ngắn ngủi hay vĩnh hằng của kiếp sống vô thường!

Xin thành kính cúng dường đến chư tôn đức Tăng Ni và quý Phật tử xa gần tiếng lòng của một tu sĩ quê mùa suốt đời vui với trời đất bao la vô tận!!!

Kỷ niệm ngày vía Bồ Tát Quán Thế Âm

19-06-Quý Mão-2023

T.K.Thiện Hữu

1. XƯA NAY LÀ VẬY

Từ trong giọt nước chảy mênh mông
Chớ để trần gian trói buộc lòng
Có có tùy duyên vui đất Bắc
Không không thuận cảnh sống trời Đông
Giàu sang vinh hiển đường mây khói
Đói khổ bần hàn giống bụi hồng
Vạn vật xưa nay là thế ấy
Muôn đời mây trắng vẫn thông dong!!!

2. PHÚT QUAY VỀ

Ngày tháng trôi qua có đợi ai
Xin đừng hồ hải côi thiên thai
Non xanh nước biếc trong tâm thức
Gió mát trăng thanh ở phía ngoài
Sáng sớm vun phân cây Phật tử
Tối chiều tưới nước trái Như lai
Đôi tay dâng hết cho trần thế
Để phút quay về chẳng một hai!!!

3. MỘT THOÁNG AN BÌNH

Cõi thế muôn đời vẫn dịu êm
Tâm hoa rạng rỡ ở trong tim
Thiền tâm chẳng dính nơi dơ sạch
Phật tánh đâu cần chốn tịnh nghiêm
Hạnh phúc là khi không vướng bận
An vui chính lúc chẳng truy tìm
Đất trời diễm lệ nơi trần thế
Một thoáng an bình thấu cổ kim!!!

4. MỖI NGƯỜI SẴN CÓ

Người xưa chỉ lối đến chân thường
Chớ để tâm hồn lụy vấn vương
Khát uống tịnh bình cùng trí tuệ
Đói ăn ngọc phạn với tình thương
Giờ đây Phật thánh vui ba cõi
Lúc trước tiên hiền dạo bốn phương
Ngày tháng qua rồi không gặp lại
Mỗi người sẵn có một lò hương!!!

5. CỐI TÂM THIỀN

Cớ chi han hỏi cối tâm thiền
An tịnh trong lòng với bản nhiên
Thiếu Thất năm xưa thường vắng lặng
Huỳnh Mai ngày ấy vẫn bình yên
Cỏ cây hé nụ nơi dơ sạch
Đất đá đâm chồi chỗ diệu huyền
Lò lửa trở thành dòng nước mát
Đóa sen tươi thắm hóa tâm liên!!!

6. NGÀN HOA HẠNH LẠC

Từ trong mưa gió rõ chân thường
Từng bước quay về với cổ hương
Giận tức trong lòng vừa rụng rớt
Buồn vui nơi bụng chẳng còn vương
Tâm không đắm nhiễm lìa điên đảo
Trí chẳng lu mờ hết nhớ thương
Một khúc thiền ca vừa sáng tác
Ngàn hoa hạnh lạc nở muôn phương!!!

7. DỪNG...

Kể từ chấm dứt kiếp đam mê
Bản tánh xa xưa đã trở về
Đất chiếu càn khôn soi được mặt
Trời thông vũ trụ thấu khen chê
Trắng đen trần thế không ngào ngạt
Xanh đỏ cuộc đời chẳng tái tê
Chớ để bỏ đề vào Thiếu Thất
Đừng cho nhân ngã ghé Tào Khê!!!

8. QUAY LẠI

Cảnh vắng thanh u hưởng lộc trời
Chớ nên gìn giữ chẳng buông lời
Chỉ cần quay lại nơi tâm Phật
Sẽ gặp trong đây tiếng gọi mời!!!

9. CHIÊM BAO

Lặng nhìn sóng biển tưởng ba đào
Sinh tử xưa giờ bọt nước xao
Đổi dạng rong chơi nơi tục lụy
Thay hình vui sướng chốn trần lao

Tối qua trăng tỏ soi muôn lối
Sáng lại trời trong chiếu vạn màu
Đừng hỏi nhân gian nhiều biến đổi
Chung cùng tất cả chỉ chiêm bao!

Chung cùng tất cả chỉ chiêm bao
Muôn việc ở đời chẳng khác nhau
Được mất hơn thua chưa phải thấp
Có không thành bại chẳng là cao

Ba đường ngang dọc không ngao ngán
Chín cõi xuống lên vẫn ngọt ngào
Chớ hỏi mùa đông sao lạnh lẽo
Xuân về tươi mát biết là bao!!!

10. MỘT TIẾNG LÒNG SON

Hai chữ tùy duyên thấu ngọn ngành
Có không hơn được chẳng đua tranh
Bồ đề hoan hỷ theo sương lạnh
Phiền não hân hoan đón gió lành
Tự tánh ngày qua còn mát mẻ
Chân tâm đêm lại vẫn long lanh
Ô hay vạn đóa hoa thường trụ
Một tiếng lòng son nát tử sanh!!!

11. MẶT THẬT

Trời xanh mây trắng có từ lâu
Thấy được chân tâm rõ đạo màu
Mở rộng hiển bày thành biển cả
Thâu vào che kín hóa bờ dâu
Phật tâm thế đấy không tăng giảm
Thiền ý như vậy chẳng cạn sâu
Mặt thật xưa giờ luôn hằng hữu
Biết rồi vui vẽ hát vài câu!!!

12. CHUYỂN MÌNH MỘT CÁI

Muôn việc xoay vần chỉ có không
Chuyển mình một cái nhảy ra vòng
Sáu đường rộng rãi tâm thanh tịnh
Ba cõi rộn ràng trí sáng trong
Vạn trạng lắng yên không chướng ngại
Thiên hình trùm khắp vẫn thông dong
Xưa nay chư Phật đều như vậy
Đâu phải riêng ta mới hiểu thông!!!

13. CHỖ THƯỜNG LUI TỚI

Lo trước làm chi việc sáng mai
Muối dưa đậm bạc sống qua ngày
Công danh phú quý không màng đến
Quyền chức vinh hoa chẳng để tai
Khát uống nước trong nơi đất Phật
Đói ăn cơm nhạt ở bồng lai
Thanh nhàn là chỗ thường lui tới
Sẽ thấy cuộc đời tợ gió bay!!!

14. THANH NHÀN

Chùa quê đơn giản sống thanh nhàn
Khỏi phải bon chen với thế gian
Sáng sớm nghe chim ngâm Phật nhạc
Tối chiều nhìn cá múa Tiên đàn
Thánh thần hỷ lạc cười sung sướng
Ma quỷ hân hoan nói dịu dàng
Trời đất giao hòa cùng vũ trụ
Mọi người vui sống cảnh bình an!!!

15. KHẮP NƠI

Lặng lẽ thường vui giữa cuộc đời
Nhìn xem trần thế rồi không ngại
Ngược xuôi thành bại như mây nổi
Phải quấy sang hèn tợ tuyết rơi
Nhường hết cho người tâm tuyệt mỹ
Đem cho nhân loại trí cao vời
Non xanh nước trắng thêm sâu lắng
Trúc biếc hoa vàng nở khắp nơi!!!

16. TỰ LÁNH XA

Cuộc sống an vui mới chính là
Tâm hồn thanh tịnh nở muôn hoa
Lợi danh chớ buộc đâu cần mở
Phú quý đừng giam khỏi thoát ra
Cõi tục đơn sơ tươi vạn nẻo
Đường chân đạm bạc đẹp trăm nhà
Tùy duyên giáo hóa không vương vấn
Bao nỗi thăng trầm tự lánh xa!!!

17. NẾP GIA PHONG

Hôm nay người đến hỏi thiền tông
Im lặng an nhiên chẳng bận lòng
Mây trắng mím cười thay Bát nhã
Trời trong nở nụ thể Chân không
Hoa rơi hiển thị nguồn tâm suốt
Lá rụng chỉ bày cội ý thông
Chớ phút nhương mảy đều đạo lý
Nói năng đi đứng nếp gia phong!!!

18. TÌM KIẾM LÀM CHI

Tháng lại ngày qua chẳng rộn ràng
Nơi này quả thật chốn bình an
Sáng thương mềm dẻo lên trời đất
Chiều ghét khô cằn xuống thể gian
Gió thoảng thông reo lòng rộng rãi
Mây bay trúc hát trí thênh thang
Sao không tận hưởng nguồn vui sống
Tìm kiếm làm chi một tiếng vang!!!

19. MỌI NGƯỜI TỰ BIẾT

Trần thế đắng cay lẫn ngọt ngào
Luân trầm sinh tử giấc chiêm bao
Si mê là bởi tham dài ngắn
Lầm lỗi do vì dính thấp cao
Hạnh phúc an bình không lặn độn
An vui thanh thản chẳng lao đao
Anh ăn ngon dở tôi không biết
Tôi uống mọi người biết được sao!!!

20. SỐNG ĐỜI ĐƠN GIẢN

Sống đời đơn giản chẳng xa hoa
Khách đến nước mưa thay thế trà
Chiếu đất trải giường ngồi tĩnh tọa
Màn trời che ghế đứng vào ra
Trắng thanh thuyết pháp lòng thanh thản
Gió mát tham thiền dạ thiết tha
Cứ để não phiền theo huyễn mộng
Khi dừng vọng tưởng sáng tâm ta!!!

21. CÒN MÃI

Và đây còn mãi khoảng trời không
Sông nước bình yên chẳng cạn dòng
Điệu hát ân sâu ru bát ngát
Câu hò nghĩa nặng hát mênh mông
Chân như ngày cũ càng tha thiết
Tự tánh năm xưa vẫn mặn nồng
Ông chủ muôn đời tươi sáng mãi
Cõi lòng thanh tịnh cứ thông dong!!!

23. ĐẤT TRỞ HOA

Cuộc sống an bình đất trở hoa
Chén trà độc ảm ngấm Ta bà
Não phiền chấp cánh theo sương sớm
Ô nhiễm bay xa giữa xế tà
Hòa khúc thăng trầm thành tiếng nhạc
Quyện câu vinh nhục hóa lời ca
Thân tâm tự tại lòng thanh thản
Dù có bạc tiền kiếm chẳng ra!!!

24. CỘI PHÚC CÀNH AN

Đời bao ngang trái vẫn thênh thang
Đạo vốn xưa nay chẳng luận bàn
Ta bà cõi ấy trồng cây phúc
Cực lạc nơi này hái cội an
Sỏi đá nghiêng mình chào khổ lụy
Cỏ cây nở nụ đón gian nan
Tâm hồn thanh thản từng giây phút
Phiền não muôn đời sẽ biến tan!!!

25. CHO LÒNG THANH THẢN

Sáng nay chim hót tiếng thay lời
Kính kệ nhiệm màu vọng khắp nơi
Nhấn gửi tâm hồn về chốn cũ
Thầm trao thần trí đến ngàn khơi

Khổ đau chấp cánh trong hoàn vũ
Hạnh phúc lần theo tận đất trời
Chớ để vẩn vương mùi tục lụy
Cho lòng thanh thản chẳng đầy vơi!

Cho lòng thanh thản chẳng đầy vơi
Nơi cõi chân như khó cận lời
Tình mãi sáng soi ngời ánh nguyệt
Nghĩa luôn chan chứa sáng khung trời

Từ bi nuôi dưỡng nguồn sông núi
Trí tuệ ươm mầm góc biển khơi
Gian khổ đắng cay thành trái ngọt
Dâng đời an lạc đến ngàn nơi!!!

26. THẾ MÀ...

Đường vô Phật Tổ chẳng chông chênh
Đã đến đây rồi thấy nhẹ tênh
Hoa lá cỏ cây luôn đón gọi
Thế mà vắng vẻ ít người lên!!!

27. CÒN ĐÂY

Lòng vẫn còn đây với cổ kim
Chân tâm thanh tịnh thấu vào tim
Phàm nhân thiếu thốn luôn điên đảo
Thánh vị đủ đầy chẳng ngả nghiêng
Ba cõi lắng lắng lòng vắng lặng
Sáu đường lặn ngụp trí bình yên
Ô hay trời đất trong tâm thức
Mỉm nụ cười duyên thấy ấm êm!!!

28. MỘT CHÚT ÂN TÌNH

Đêm lạnh canh khuya uống chén trà
Một mình độc ẩm ngắm tâm hoa
Cần khôn lắng dịu không đau khổ
Vũ trụ xoay vần chẳng xót xa
Trời đất năm xưa thường diễm lệ
Cỏ cây ngày ấy cũng hoan ca
Rót thêm chung nữa cho nồng ấm
Một chút ân tình mãi hát ca!!!

29. DÂNG ĐỜI HẾT THẦY

Mỗi người, mỗi Phật, mỗi trầm hương
Thơm ngát thân tâm cõi diệu thường
Ngoài trước thông reo bài Bát nhã
Trong này trúc hát bản thanh lương
Đông về chẳng thiết mây muôn hướng
Hạ đến không cần gió bốn phương
Trời đất tịnh yên lòng sáng mãi
Dâng đời hết thầy những yêu thương!!!

30. CHÂN THƯỜNG TRƯỚC MẶT

Dù có gian lao vẫn sắc màu
Bởi vì thấm hiểu vạn trần lao
Hương hoa trời đất thơm ngào ngạt
Chút nắng hồng son cũng ngọt ngào!

Ngọt ngào trong trắng nét trinh nguyên
Bay khắp trần gian tới mọi miền
Núi đứng nghìn năm soi nhật nguyệt
Gió mây khẽ nói chuyện thần tiên!

Thần tiên thuở trước đã về đâu
Sóng vỗ triều dâng chứa bạc đầu
Cứ để muộn phiền bay lất phất
Nhìn xem bùn đất ướt mưa ngâu!

Mưa ngâu thông thả suốt đêm ngày
Như muốn cảnh đời chóng đổi thay
Ngay đến mệnh mông đều chẳng thật
Chân thường trước mặt khó mờ phai!!!

31. CÔI LÒNG PHƠI PHỞI

Ngồi đây độc ẩm ngắm sương rơi
Để gió theo mây cúng đất trời
Ngồi ánh tâm hồng soi pháp giới
Côi lòng phơi phới khắp muôn nơi!!!

32. THIÊNG TÌNH NỞ GẤM HOA

Về đây vui sống ở Ta bà
Muôn vạn thiêng tình nở gấm hoa
Vũ trụ diễm nhiên luôn khiết tịnh
Đất trời an ổn chẳng phai nhòa
Não phiền rơi rụng trong thình lặn
Tự tánh đậm chồi giữa thiết tha
Trăng sáng chiếu soi ngời Bát nhã
Núi đồi đứng đó hát tâm ca!!!

33. GÓC TRỜI THIÊNG

Sao vẫn lang thang kiếp hải hồ
Chung cùng rồi cũng nắm xương khô
Bại thành gian khó trò hư ảo
Phiền não tung tăng nước nhấp nhô!

Nhấp nhô đùa giỡn với ba sinh
Ghé lại nhà xưa kết đạo tình
Uống cạn chung trà thăm bạn cũ
Sương đầy ngọn cỏ ánh lung linh!

Lung linh chân phúc chẳng mờ phai
Khổ lụy nhân gian hết đọa đày
Gió hát đêm ngày câu Bát nhã
Đệm đàn nhắc lại buổi nguyên khai!

Nguyên khai cuộc sống giống thần tiên
Tiếng sáo thiên thai rất diệu huyền
Có trái tim người đang mím nụ
Khơi nguồn tuệ giác góc trời thiêng!!!

34. NHẮN GỬI

Cát bụi mù bay lá ngập ngừng
Bèo mây đau khổ mắt rưng rưng
Hợp tan quyền thế về sông biển
Thành bại lợi danh đến núi rừng
Chớp mắt đồ tôn cười hỷ lạc
Nhấn mày đệ tử hát vui mừng
Gặp nhau nhắn gửi lời tâm huyết
Đông lạnh qua rồi gặp tiết xuân!!!

35. HƯƠNG ĐÒI THƠM NGÁT

Khổ đau hạnh phúc giữa trần ai
Màu sắc điểm tô chấp cánh bay
Nghĩa nặng còn hoài cùng tháng rộng
Tình thâm sống mãi với năm dài
Gập ghềnh ngược hướng nhai bụi ngọt
Bằng phẳng thuận chiều nuốt đắng cay
Cứ để tâm hồn luôn hỷ lạc
Thì đời thơm ngát chẳng tàn phai!!!

36. TẬN TƯỜNG TRI

Thân tâm an lạc tại đương thì
Nhân ngã bại thành chỉ thị phi
Phiền não bỏ đề giai ảo mộng
Bản lai diện mục tận tường tri!!!

37. CHỈ CÒN ‘NGƯỜI ẤY’

Sáng nay chim hót rộn mây trời
An tịnh tâm hồn sống thanh thoi
Đen đỏ cuộc đời tâm vẫn sáng
Trắng xanh trần thế trí nào vơi
Ngã nhân thương ghét anh cùng chị
Tình nghĩa mến yêu bạn với tôi
Ba cõi sáu đường đều giả tạm
Chỉ còn ‘người ấy’ khắp muôn nơi!!!

38. CỨ HẰNG ÔN

Nhấn cùng đệ tử với đồ tôn
Quê cũ còn đây quyết bảo tồn
Khổ lụy muôn đời không nản chí
Trầm luân vạn kiếp vẫn tâm ngôn
Hợp tan vũ trụ sao hùng mạnh
Thành bại càn khôn khó thịnh phần
Sắc tướng âm thanh đều ảo mộng
Một bài Bát nhã cứ hằng ôn!!!

39. HIỂU RỒI

Thấm thoát qua mau những đọa đày
Thăng trầm dương thế sẽ tàn phai
Trăm điều cay đắng như sương rụng
Nghìn tiếng ngọt bùi giống gió bay
Một thoáng hiểu rồi vui hạnh phúc
Nghìn sau giải thoát khỏi chua cay
Ngày qua tháng lại không tăng giảm
Đạo nghĩa muôn đời chẳng đổi thay!!!

40. KHÔNG NGẪN NGẠI

Cuộc sống vô thường tợ áng mây
Trò chơi sinh tử vẫn tâm này
Thấy nghe chẳng dính không đau khổ
Cao thấp, bại thành chấp cánh bay!

Phú quý vinh hoa giấc mộng dài
Lợi danh quyền thế áng mây bay
Dù cho tuổi hạc thêm trăm nữa
Vẫn một tâm này chẳng nhạt phai!

Trần gian quán trọ chỗ dừng chân
Tự tại ra vào chẳng ngại ngần
Kẻ đến người đi chưa vắng khách
Có ai làm chủ cõi phong trần!!!

41. KHI NÀO

Đau khổ trần gian vẫn ngọt ngào
Đắng cay tủi nhục phải thương nhau
Luân trầm giả tạm nên dài ngắn
Khổ lụy vô thường mới thấp cao
Địa vị sang giàu tuồng ảo mộng
Lợi danh quyền thế giấc chiêm bao
Khi nào tâm thức lìa nhân ngã
Là lúc cuộc đời đẹp biết bao!!!

42. TUYỆT VỜI CHÂN TÁNH

Hạnh phúc là vui giữa đất trời
Đau buồn khổ lụy đã rong chơi
Ân tình chốn cũ luôn tươi tốt
Đạo đức nhà xưa mãi sáng ngời
Chớ để não phiền mờ ý niệm
Đừng cho nghiệp chướng ám ngôn lời
Tuyệt vời chân tánh không tăng giảm
Tự tại thanh nhàn mới thanh thời!!!

43. MUÔN ĐỜI MỚI TINH

Cảnh tịnh rừng thiêng rất hữu tình
Bức tranh thủy mặc thấy xinh xinh
Càn khôn nghìn thuở không xưa cũ
Vũ trụ muôn đời vẫn mới tinh
Xào xạc thông reo nguồn hạnh phúc
Đong đưa liễu rủ cõi an bình
Bốn mùa mưa nắng không tăng giảm
Tám tiết xoay vần vẫn tách linh!!!

44. CHẲNG CHỜ AI

Cửa tiền có sẵn chớ van nài
Đừng để lao lung cuộc đắm say
Ngày ấy thông tay siêu kiến giải
Năm này nhẹ bước sạch trần ai
Trong ngoài viên diệu như hoa nở
Trên dưới diễm huyền tợ lá khai
Bồ tát tục nhân đều giống hệt
Chi bằng thẳng tiến chẳng chờ ai!!!

45. LÒ LỬA SEN VÀNG

Luân trầm vinh nhục đã bao lần
Cất bước du hành chẳng ngại ngần
Sỏi đá ươm mầm hoa Bát nhã
Cỏ cây kết nụ quả tường vân
Chớ đem tham dục cửa phiền não
Đừng lấy bỏ đề cất pháp thân
Lò lửa sen vàng thơm khắp chốn
Đóa hồng tâm thức chẳng tương phân!!!

46. TÂM HỒN NHƯ VẬY

Cho dù tháng rộng với năm dài
Thể tánh chân như chẳng nhạt phai
Mây gió an lành tan khổ lụy
Nắng mưa thanh thản nát trần ai
Nhiều phen điên đảo nhai bụi ngọt
Lắm thuở luân trầm nuốt đắng cay
Chớ bảo làm gì cho mệt sức
Tâm hồn như vậy vẫn không hai!!!

MỤC LỤC

THAY LỜI TỰA.....	1
1. XƯA NAY LÀ VẬY.....	5
2. PHÚT QUAY VỀ.....	5
3. MỘT THOÁNG AN BÌNH.....	6
4. MỖI NGƯỜI SẴN CÓ.....	6
5. CỎI TÂM THIỀN.....	7
6. NGÀN HOA HẠNH LẠC.....	7
7. ĐỪNG.....	8
8. QUAY LẠI.....	8
9. CHIÊM BAO.....	9
10. MỘT TIẾNG LÒNG SON.....	10
11. MẶT THẬT.....	10
12. CHUYỂN MÌNH MỘT CÁI.....	11
13. CHỖ THƯỜNG LUI TỚI.....	11
14. THANH NHÂN.....	12
15. KHẮP NƠI.....	12
16. TỰ LÁNH XA.....	13
17. NẾP GIA PHONG.....	13
18. TÌM KIẾM LÀM CHI.....	14

19. MỌI NGƯỜI TỰ BIẾT.....	14
20. SỐNG ĐỜI ĐƠN GIẢN.....	15
21. CÒN MÃI.....	15
23. ĐẤT TRỞ HOA.....	16
24. CỘI PHÚC CÀNH AN.....	16
25. CHO LÒNG THANH THẦN.....	17
26. THẾ MÀ.....	18
27. CÒN ĐÂY.....	18
28. MỘT CHÚT ÂN TÌNH.....	19
29. DÂNG ĐỜI HẾT THẢY.....	19
30. CHÂN THƯỜNG TRƯỚC MẶT.....	20
31. CỘI LÒNG PHƠI PHỐI.....	21
32. THIÊNG TÌNH NỞ GẤM HOA.....	21
33. GÓC TRỜI THIÊNG.....	22
34. NHẮN GỬI.....	23
35. HƯƠNG ĐỜI THƠM NGÁT.....	23
36. TẬN TƯỞNG TRI.....	24
37. CHỈ CÒN ‘NGƯỜI ẤY’.....	24
38. CỨ HẰNG ÔN.....	25
39. HIỂU RỒI.....	25

40. KHÔNG NGĂN NGẠI.....	26
41. KHI NÀO.....	27
42. TUYỆT VỜI CHÂN TÁNH.....	27
43. MUÔN ĐỜI MỚI TINH.....	28
44. CHẴNG CHỜ AI.....	28
45. LÒ LỬA SEN VÀNG.....	29
46. TÂM HỒN NHƯ VẬY.....	29